Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

28. května 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Přeprava odpadů – Nařízení (ES) č. 1013/2006 – Postup předchozího písemného oznámení a souhlasu – Obecné požadavky na informace – Příloha III A – Směs papíru, lepenky a výrobků z papíru – Položka B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy – Znečišťující látky – Znečištění směsi jinými materiály – Využití způsobem šetrným k životnímu prostředí“

Ve věci C-654/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Stuttgart (správní soud ve Stuttgartu, Německo) ze dne 10. října 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 18. října 2018, v řízení

Interseroh Dienstleistungs GmbH

proti

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: M. Krausenböck, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. září 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Interseroh Dienstleistungs GmbH A. Oexlem a T. Lammersem, Rechtsanwälte,

– za SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH H. S. Wirsing a E. Beahalterem, Rechtsanwälte,

– za nizozemskou vládu M. Bulterman a A. M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,

– za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

– za Evropskou komisi L. Haasbeek a A. C. Becker, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne čtvrtek 30. ledna 2020,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. 2006, L 190, s. 1), ve znění nařízení Komise (EU) č. 2015/2002 ze dne 10. listopadu 2015 (Úř. věst. 2015, L 294, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1013/2006“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Interseroh Dienstleistungs GmbH (dále jen „Interseroh“) a SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (Agentura spolkové země Bádensko-Württembersko pro zvláštní odpad, dále jen „SAA“) ve věci odmítnutí SAA osvobodit přepravu směsi odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru, jakož i dalších materiálů od oznamovacího postupu stanoveného nařízením č. 1013/2006.

Právní rámec

Mezinárodní právo

3 Článek 1 Úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, podepsané v Basileji dne 22. března 1989, schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 93/98/EHS ze dne 1. února 1993 (Úř. věst. 1993, L 39, s. 1; Zvl. vyd. 11/18, s. 301), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „Basilejská úmluva“), nadepsaný „Oblast působnosti úmluvy“, v odst. 1 písm. a) stanoví:

„1. Pro účely této úmluvy se ‚nebezpečnými odpady‘ rozumějí následující odpady, které jsou přepravovány přes hranice států:

a) odpady, které patří do jakékoli kategorie uvedené v příloze I s výjimkou těch, které nemají žádnou z vlastností uvedených v příloze III

[…]“

4 Úvodní věta přílohy IX uvedené úmluvy zní následovně:

„Odpady uvedené v této příloze nebudou odpady, na něž se vztahuje [čl. 1 odst. 1] písm. a) této úmluvy, pokud neobsahují materiál uvedený v příloze I v takové míře, že by projevovaly vlastnosti uvedené v příloze III.“

5 Seznam B3 této přílohy zahrnuje „Odpady obsahující převážně organické složky, které mohou obsahovat kovy a anorganické látky“. Tento seznam B3 obsahuje mimo jiné položku B3020, která zní následovně:

„Odpad z papíru, lepenky a výrobků z papíru

Následující materiály, pokud nejsou smíšeny s nebezpečnými odpady:

Odpad a výmět:

– neběleného sulfátového (kraftového) papíru nebo lepenky nebo vlnitého papíru nebo vlnité lepenky

– jiného papíru nebo lepenky, vyrobeného hlavně z bělené buničiny, nebarvené ve hmotě

– papíru nebo lepenky, vyrobených zejména z mechanické vlákniny (např. noviny, časopisy a podobné tiskoviny)

– jiný, včetně, avšak nikoli pouze:
1) laminované lepenky,
2) netříděného odpadu a výmětu.“

Unijní právo

Směrnice 2006/12/ES

6 Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. 2006, L 114, s. 9) stanovil:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že odpady se využívají nebo odstraňují bez ohrožení lidského zdraví a bez použití postupů či metod, které mohou poškodit životní prostředí, zejména:

a) bez ohrožení vod, ovzduší, půdy, rostlin a živočichů;

b) bez obtěžování hlukem nebo zápachem;

c) bez nepříznivého ovlivňování krajiny nebo míst zvláštního zájmu.“

Nařízení č. 1013/2006

7 Body 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 a 39 odůvodnění nařízení č. 1013/2006 znějí následovně:

„(1) Hlavním a rozhodujícím cílem a předmětem tohoto nařízení je ochrana životního prostředí […]

[…]

(3) Na základě rozhodnutí [93/98] byla jménem Společenství uzavřena Basilejská úmluva […], jíž je Společenství stranou od roku 1994. […]

[…]

(5) Vzhledem ke skutečnosti, že Společenství schválilo rozhodnutí Rady OECD C(2001)107/v konečném znění o revizi rozhodnutí OECD C(92)39/v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití (dále jen ‚rozhodnutí OECD‘), aby sladilo seznamy odpadů s Basilejskou úmluvou a upravilo některé další požadavky, je nutné obsah tohoto rozhodnutí včlenit do právních předpisů Společenství.

[…]

(7) Je důležité organizovat a upravovat dozor nad přepravou odpadů a její kontrolu způsobem, který zohledňuje potřebu zachovávat, chránit a zlepšovat kvalitu životního prostředí a lidského zdraví a který přispívá k jednotnějšímu uplatňování nařízení v celém Společenství.

(8) Je rovněž důležité mít na paměti požadavek stanovený v čl. 4 odst. 2 písm. d) Basilejské úmluvy, že přeprava nebezpečných odpadů se má snížit na minimum slučitelné s účinným nakládáním s takovými odpady, které je šetrné k životnímu prostředí.

[…]

(14) V případě přepravy […] odpadů neuvedených v příloze III, III A nebo III B, určených k využití, je vhodné zajistit optimální dozor a kontrolu tím, že se pro tuto přepravu vyžaduje udělení předchozího písemného souhlasu. […]

(15) V případě přepravy odpadů uvedených v příloze III, IIIA nebo IIIB a určených k využití je vhodné zajistit minimální úroveň dozoru a kontroly tím, že se bude vyžadovat, aby tyto přepravy byly provázeny určitými informacemi.

[…]

(33) Měly by být učiněny nezbytné kroky k zajištění toho, aby se v souladu se směrnicí [2006/12] a jinými právními předpisy Společenství o odpadech nakládalo s odpady přepravovanými v rámci Společenství a s odpady dováženými do Společenství v průběhu celé doby přepravy včetně využití nebo odstranění v zemi určení bez ohrožení lidského zdraví a bez použití postupů nebo metod, které by mohly poškodit životní prostředí. […]

[…]

(39) Při zvažování směsí odpadů, které se mají doplnit do přílohy IIIA, by se měly vzít v úvahu mimo jiné tyto údaje: vlastnosti odpadů, jako například jejich případné nebezpečné vlastnosti, schopnost znečišťovat a fyzikální stav; hlediska nakládání s nimi, jako například technologická schopnost využít odpad a environmentální přínosy vyplývající z takového využití včetně toho, zda by nemohlo dojít k nakládání s odpady, které by bylo méně šetrné k životnímu prostředí. […]“

8 Článek 2 body 3 a 8 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se:

[…]

3) ‚směsí odpadů‘ rozumí odpad vzniklý úmyslným či neúmyslným smícháním dvou nebo více různých odpadů, přičemž pro tuto směs neexistuje jedna položka v přílohách III, IIIB, IV a IVA. Za směs odpadů se nepovažuje odpad přepravovaný v jedné zásilce skládající se ze dvou nebo více odpadů, pokud jsou jednotlivé odpady odděleny;

[…]

8) ‚nakládáním způsobem šetrným k životnímu prostředí‘ rozumí provedení všech praktických kroků k zajištění toho, že se s odpady nakládá způsobem chránícím lidské zdraví a životní prostředí před škodlivými účinky, které by mohly být těmito odpady způsobeny.“

9 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Celkový procedurální rámec“, stanoví:

„1. Přeprava těchto odpadů podléhá postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podle ustanovení této hlavy:

[…]

b) je-li odpad určen k využití:

[…]
iii) odpady nezařazené pod jednu položku v příloze III, IIIB, IV nebo IVA,
iv) směsi odpadů nezařazených pod jednu položku v příloze III, III B, IV nebo IV A, pokud nejsou uvedeny v příloze III A.

2. Přeprava těchto odpadů určených k využití podléhá obecným požadavkům na informace podle článku 18, jestliže množství přepravovaného odpadu překračuje 20 kg:

a) odpady uvedené v příloze III nebo IIIB;

b) směsi nezařazené pod jednu položku v příloze III, skládající se ze dvou nebo více odpadů uvedených v příloze III, pokud složení těchto směsí neztěžuje jejich využití způsobem šetrným k životnímu prostředí a pokud jsou tyto směsi v souladu s článkem 58 uvedeny v příloze IIIA.

[…]“

10 Článek 4 a následující nařízení č. 1013/2006 upravují postup předchozího písemného oznámení a souhlasu.

11 Článek 18 tohoto nařízení stanoví obecné požadavky na informace, podle nichž odpady uvedené mimo jiné v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení musí být doprovázeny určitými informacemi, mezi nimi i formulářem obsaženým v příloze VII téhož nařízení.

12 Článek 28 nařízení č. 1013/2006, nadepsaný „Neshody týkající se zařazení“, v odstavci 2 stanoví:

„Pokud se příslušné orgány místa odeslání a místa určení nemohou dohodnout, zda má být oznámený odpad zařazen jako odpad uvedený v příloze III, IIIA, IIIB nebo IV, považuje se odpad za uvedený v příloze IV.“

13 Článek 49 tohoto nařízení, nazvaný „Ochrana životního prostředí“ v odstavci 1 stanoví:

„Původce, oznamovatel nebo jiné podniky, které se podílejí na přepravě odpadů nebo na jejich využití či odstranění, podniknou všechny nezbytné krok[y] pro zajištění toho, že je s jimi přepravovanými odpady během celé doby přepravy a během jejich využívání a odstraňování nakládáno tak, aby nebylo ohroženo lidské zdraví, a způsobem šetrným k životnímu prostředí. Pokud se přeprava uskutečňuje ve Společenství, musí být zejména dodrženy požadavky článku 4 směrnice [2006/12] a ostatních právních předpisů Společenství o odpadech.“

14 Příloha III uvedeného nařízení je nadepsána „Seznam odpadů, na které se vztahují obecné požadavky na informace stanovené v článku 18 (‚zelený‘ seznam odpadů)“. Její úvodní část uvádí:

„Bez ohledu na to, zda jsou odpady zařazeny na tento seznam, nesmí podléhat obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18, pokud jsou tyto odpady znečištěny jinými materiály v míře, která

a) při zohlednění nebezpečných vlastností uvedených v příloze III směrnice [Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech (Úř. věst. 1991, L 377, s. 20; Zvl. vyd. 15/02, s. 78), zrušené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3)] zvyšuje rizika spojená s odpady natolik, že je vhodné použít pro ně postup předchozího písemného oznámení a souhlasu, nebo

b) zabraňuje využít odpad způsobem šetrným k životnímu prostředí.“

15 V části I tato příloha III mimo jiné stanoví, že odpady uvedené v příloze IX Basilejské úmluvy, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006, jež obsahuje mimo jiné položku B3020, podléhají obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 tohoto nařízení.

16 Příloha IIIA tohoto nařízení, nadepsaná „Směsi dvou nebo více odpadů uvedených v příloze III, nezařazené pod jednu položku, podle čl. 3 odst. 2“, stanoví:

„1. Bez ohledu na to, zda jsou směsi zařazeny na tento seznam, nesmí podléhat obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18, pokud jsou znečištěny jinými materiály v míře, která

a) při zohlednění nebezpečných vlastností uvedených v příloze III směrnice [91/689] zvyšuje rizika spojená s odpady natolik, že je vhodné použít pro ně postup předchozího písemného oznámení a souhlasu, nebo

b) zabraňuje využít odpad způsobem šetrným k životnímu prostředí.

[…]

3. Do této přílohy jsou zahrnuty následující směsi odpadů zařazených do samostatných odrážek nebo pododrážek téže položky:

[…]

g) směsi odpadů zařazených pod položku B3020 Basilejské úmluvy omezené na nebělený sulfátový (kraftový) papír nebo lepenku nebo vlnitý papír nebo vlnitou lepenku, jiný papír nebo lepenku, vyrobené hlavně z bělené buničiny, nebarvené ve hmotě, papír nebo lepenku, vyrobené zejména z mechanické vlákniny (např. noviny, časopisy a podobné tiskoviny);

[…]“

17 Příloha V uvedeného nařízení, nadepsaná „Odpady, jejichž vývoz je podle článku 36 zakázán“, přebírá v části I seznamu B přílohu IX Basilejské úmluvy. Položka B3020, která je součástí oddílu B3, nadepsaného „Odpad obsahující převážně organické složky, které mohou obsahovat kovy a anorganické materiály“, zní následovně:

„Odpad z papíru, lepenky a výrobků z papíru

Následující materiály, pokud nejsou smíšeny s nebezpečnými odpady:

Odpad a výmět:

– neběleného sulfátového (kraftového) papíru nebo lepenky nebo vlnitého papíru nebo vlnité lepenky

– jiného papíru nebo lepenky, vyrobeného hlavně z bělené buničiny, nebarvené ve hmotě

– papíru nebo lepenky, vyrobených zejména z mechanické vlákniny (např. noviny, časopisy a podobné tiskoviny)

– jiný, včetně:
  1. laminované lepenky
  2. netříděného odpadu a výmětu.“

Směrnice 2008/98

18 Článek 13 směrnice 2008/98 stanoví:

„Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;

b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a

c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.“

19 Příloha III této směrnice obsahuje vysvětlení týkající se různých vlastností, které činí odpady nebezpečnými.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 Interseroh je společnost se sídlem v Německu. Shromažďuje použité prodejní obaly, a sice lehké papírové obaly určené k dalšímu využití. Předem zpracovaný použitý papír se přepravuje k recyklaci v továrně nacházející se v Nizozemsku, jejímž provozovatelem je společnost ESKA Graphic Board BV (dále jen „ESKA“).

21 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že přepravovaný odpad musí být tvořen směsí odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru tak, aby všechny druhy odpadu, z nichž se směs skládá, spadaly pod první, druhou nebo třetí odrážku položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, přičemž tato směs nesmí obsahovat více než 10 % znečišťujících látek, sestávajících z nápojových kartonů (do 4 %), plastu (do 3 %), kovu (do 0,5 %), jakož i jiných znečišťujících látek (do 3,5 %). Tyto hodnoty odpovídají maximálním limitům stanoveným společností ESKA.

22 SAA, která je orgánem příslušným k uplatňování právních předpisů týkajících se přepravy odpadů ve spolkové zemi Bádensko-Württembersko (Německo), plní mimo jiné úkoly stanovené nařízením č. 1013/2006.

23 Předkládající soud uvádí, že přeprava takových druhů směsí odpadů, o jaké se jedná v projednávané věci, byla provedena na základě vývozních povolení vydaných SAA a příslušným nizozemským orgánem v souladu s oznamovacím postupem stanoveným v článku 4 a následujících nařízení č. 1013/2006.

24 Dne 20. května 2015 dosáhla ESKA vydání rozhodnutí oddělení Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) pro správní soudnictví, podle kterého takový druh směsi odpadů, jako je ten dotčený, spadá bez ohledu na přítomnost znečišťujících látek pod položku B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, zmíněné v příloze III nařízení č. 1013/2006, a tudíž do seznamu odpadů podléhajících obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 tohoto nařízení.

25 Na základě tohoto rozhodnutí Interseroh požádala SAA o zařazení dotčené směsi odpadů mezi odpady uvedené v příloze III nařízení č. 1013/2006.

26 SAA tuto žádost zamítla z důvodu, že tato směs odpadů nespadá zcela pod žádnou ze čtyř odrážek položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy. Na tuto směs se zejména nevztahuje čtvrtá odrážka této položky, neboť ta nepředstavuje zbytkovou kategorii pro směsi různého původu a složení. Kromě toho měla SAA za to, že zařazení uvedené směsi na základě přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 je vyloučeno z důvodu příliš vysokého podílu v ní obsažených znečišťujících látek.

27 Dne 1. června 2016 podala Interseroh žalobu k Verwaltungsgericht Stuttgart (správní soud ve Stuttgartu, Německo), kterou se domáhala určení, že při přepravě dotčené směsi odpadů nepodléhá oznamovací povinnosti, ale pouze obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 nařízení č. 1013/2006.

28 V tomto ohledu si tento soud klade otázku, zda položka B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy zahrnuje směsi odpadů získané z odpadů uvedených v prvních třech odrážkách této položky, které nadto obsahují až 10 % znečišťujících látek, nebo zda se tato položka vztahuje výlučně na odpady tvořené jediným druhem odpadu, a takové směsi tedy spadají pouze pod bod 3 písm. g) přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006.

29 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Stuttgart (správní soud ve Stuttgartu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 3 odst. 2 nařízení [č. 1013/2006] […] vykládán v tom smyslu, že směsi odpadů z papíru, lepenky a výrobků z papíru, které mají takové složení, že jednotlivé složky tohoto odpadu posuzované samy o sobě spadají do prvních tří odrážek položky B3020 uvedené v příloze IX Basilejské úmluvy, a navíc obsahují znečišťující látky, jejichž podíl činí až 10 %, spadají do položky B3020 Basilejské úmluvy, a podléhají tudíž obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18, a nikoli oznamovací povinnosti upravené v článku 4?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

2) Musí být čl. 3 odst. 2 nařízení [č. 1013/2006] […] vykládán v tom smyslu, že směsi odpadů z papíru, lepenky a výrobků z papíru, které mají takové složení, že jednotlivé složky tohoto odpadu posuzované samy o sobě spadají do prvních tří odrážek položky B3020 uvedené v příloze IX Basilejské úmluvy, a navíc obsahují znečišťující látky, jejichž podíl činí až 10 %, nelze zařadit do bodu 3 písm. g) přílohy IIIA, a tudíž nepodléhají obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18, nýbrž oznamovací povinnosti upravené v článku 4?“

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

30 Po přednesení stanoviska generální advokátky požádala navrhovatelka podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 18. února 2020, aby v souladu s článkem 83 jednacího řádu Soudního dvora bylo nařízeno znovuotevření ústní části řízení.

31 Na podporu svého návrhu Interseroh v podstatě uvedla, že stanovisko generální advokátky se opírá o nové skutečnosti, které dosud nebyly mezi účastníky řízení projednány. Interseroh odkazuje zejména na body 35 až 48, 59, 68 a 74 tohoto stanoviska. V tomto ohledu dodává, že problematika týkající se soudržného výkladu právních předpisů o odpadech nebyla na jednání zmíněna. Interseroh kromě toho ve svém návrhu na znovuotevření ústní části řízení zpochybňuje v několika ohledech výklad nařízení č. 1013/2006 provedený generální advokátkou v jejím stanovisku.

32 Je třeba připomenout, že podle článku 252 druhého pododstavce SFEU generální advokát předkládá veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Soudní dvůr není tímto stanoviskem ani důvody, na základě kterých k němu generální advokát dospěl, vázán (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Exportslachterij J. Gosschalk a další, C-477/18 a C-478/18,, EU:C:2019:1126, bod 43, jakož i citovaná judikatura).

33 Je třeba rovněž připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jednací řád nedávají zúčastněným možnost odpovědět na stanovisko přednesené generálním advokátem. Nesouhlas zúčastněného se stanoviskem generálního advokáta tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke

znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, kterými se generální advokát ve stanovisku zabýval (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Exportslachterij J. Gosschalk a další, C-477/18 a C-478/18, EU:C:2019:1126, bod 44, jakož i citovaná judikatura).

34 Podle článku 83 jednacího řádu může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta kdykoli nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.

35 V projednávaném případě na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Intersoh, mohla ona i zúčastněné strany, které se tohoto řízení zúčastnily, uvést v průběhu jeho písemné i ústní části právní okolnosti, které jsou podle jejich názoru relevantní k tomu, aby Soudní dvůr mohl vyložit nařízení č. 1013/2006 za účelem odpovědi na otázky položené předkládajícím soudem.

36 Žádná ze skutečností, které Interseroh uplatňuje na podporu svého návrhu na znovuotevření ústní části řízení, tedy nemůže odůvodnit toto znovuotevření v souladu s článkem 83 jednacího řádu.

37 Za těchto okolností má Soudní dvůr po vyslechnutí generální advokátky za to, že není namístě nařídit znovuotevření ústní části řízení.

K předběžným otázkám

38 Podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 1013/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení vztahuje na směs odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru, v níž každý druh odpadu spadá pod jednu z prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a která obsahuje až 10 % znečišťujících látek.

39 Odstavec 2 článku 3 nařízení č. 1013/2006 stanoví, že přeprava odpadů určených k využití, jejichž množství překračuje 20 kilogramů, podléhá obecným požadavkům na informace podle článku 18 tohoto nařízení, pokud, podle odstavce 2 písm. a) článku 3 uvedeného nařízení, jsou tyto odpady uvedeny mimo jiné v příloze III téhož nařízení nebo pokud, podle odstavce 2 písm. b) tohoto článku 3, jde o směsi skládající se ze dvou nebo více odpadů uvedených v příloze III, nezařazené pod žádnou položku, jejichž složení neztěžuje jejich využití způsobem šetrným k životnímu prostředí a které jsou uvedeny v příloze IIIA nařízení č. 1013/2006.

40 Vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1013/2006 odkazují jednotlivě na přílohy III a IIIA tohoto nařízení, je třeba nejprve posoudit rozsah přílohy III uvedeného nařízení a poté případně rozsah přílohy IIIA tohoto nařízení.

41 Pokud jde v prvé řadě o přílohu III nařízení č. 1013/2006, ta obsahuje tzv. „zelený“ seznam odpadů a její část I odkazuje na přílohu IX Basilejské úmluvy, která byla převzata do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, v níž je obsažena mimo jiné položka B3020, nadepsaná „Odpad z papíru, lepenky a výrobků z papíru“.

42 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že k tomu, aby byly směsi odpadu z papíru a lepenky shromážděné společností Interseroh přepraveny za účelem jejich recyklace v továrně provozované společností ESKA, která se nachází v Nizozemsku, musí být tvořeny přinejmenším z 90 % odpady spadajícími pod jednu z prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy. Předkládající soud si v tomto ohledu klade otázku, zda takové směsi mohou být zařazeny do této položky.

43 Úvodem je třeba poukázat na to, že položka B3020 v příloze IX Basilejské úmluvy obsahuje čtyři odrážky, z nichž čtvrtá obsahuje další dvě odrážky, zatímco ve francouzské verzi přílohy V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006 je tato položka členěna odlišně a obsahuje dvě odrážky, z nichž první obsahuje další tři a druhá dvě odrážky.

44 Je však třeba zdůraznit, že jelikož – jak je uvedeno v bodech 3 a 5 odůvodnění nařízení č. 1013/2006 – z rozhodnutí 93/98 vyplývá, že Evropská unie schválila Basilejskou úmluvu a do tohoto nařízení byl včleněn obsah rozhodnutí OECD, které slaďuje seznam odpadů s touto úmluvou, tvoří ustanovení této úmluvy nedílnou součást unijního právního řádu ode dne, kdy se Unie stala smluvní stranou uvedené úmluvy. V tomto kontextu a s ohledem na přednost mezinárodních dohod uzavřených Unií před předpisy sekundárního práva je třeba vykládat nařízení č. 1013/2006 v co největším možném rozsahu v souladu s Basilejskou úmluvou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. dubna 2013, HK Danmark C-335/11 a C-337/11, EU:C:2013:222, body 29 a 30, jakož i citovaná judikatura).

45 Při výkladu položky B3020 převzaté do přílohy V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006 je tedy třeba zohlednit způsob, jakým jsou jednotlivé odrážky této položky strukturovány v položce B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy.

46 Po této úvodní poznámce je třeba konstatovat, že položka B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy zahrnuje „odpad a výmět [z papíru nebo lepenky]“, pokud nejsou smíšeny s nebezpečnými odpady, a obsahuje čtyři odrážky. Podle prvních tří odrážek této položky, které odpovídají třem odrážkám, jež obsahuje první odrážka položky B3020 uvedené v příloze V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006 ve francouzské jazykové verzi, může takový odpad a výmět pocházet z „neběleného sulfátového (kraftového) papíru nebo lepenky nebo vlnitého papíru nebo vlnité lepenky“, „jiného papíru nebo lepenky, vyrobeného hlavně z bělené buničiny, nebarvené ve hmotě“ nebo „papíru nebo lepenky, vyrobených zejména z mechanické vlákniny (např. noviny, časopisy a podobné tiskoviny)“. Čtvrtá odrážka položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, která ve francouzském znění nařízení č. 1013/2006 odpovídá druhé odrážce položky B3020 uvedené v této příloze V části 1 seznamu B, zní „jiný“ a zahrnuje „laminované lepenky“ a „netříděný odpad a výmět“, aniž je omezena na tyto kategorie.

47 Ze struktury položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, jakož i ze znění jejích čtyř odrážek tedy zaprvé vyplývá, že tyto odrážky zahrnují různé druhy odpadu a výměti z papíru nebo lepenky, nezmiňují však směsi odpadů spadajících pod tyto různé druhy.

48 Kromě toho čtvrtou odrážku této položky je s ohledem na její znění třeba chápat tak, že se vztahuje na jiné druhy odpadu a výměti z papíru nebo lepenky než ty, které spadají do prvních tří odrážek této položky.

49 Položka B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, převzatá do přílohy V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006, tak musí být s ohledem na své znění chápána v tom smyslu, že odpady vyjmenované ve čtyřech odrážkách této položky odpovídají každý jednomu druhu odpadu a směsi tvořené odpady těchto různých typů do uvedené položky nespadají.

50 Zadruhé jedině tento výklad může odpovídat obecné systematice nařízení č. 1013/2006. Článek 3 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení se totiž výslovně týká směsí odpadů, které nejsou zařazeny pod některou položku v příloze III tohoto nařízení, skládajících se ze dvou nebo více odpadů uvedených v této příloze, a které jsou uvedeny v příloze IIIA nařízení. Bod 3 písm. g) posledně uvedené přílohy přitom konkrétně hovoří o směsích odpadů spadajících do prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy. Je tedy třeba mít za to, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 43 svého stanoviska, že tato příloha IIIA by byla zbavena užitečného účinku, kdyby položka B3020 obsažená v příloze V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006, konkrétně její poslední odrážka s označením „jiný“, měla být chápána tak, že zahrnuje směsi odpadů, které jsou složeny z odpadů uvedených v ostatních odrážkách této položky.

51 Zatřetí výklad vyplývající ze znění položky B3020 převzaté do přílohy V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006 ve světle odpovídající položky přílohy IX Basilejské úmluvy, jakož i obecné systematiky tohoto nařízení je v souladu s cílem ochrany životního prostředí, který sleduje uvedené nařízení. Podle bodu 7 svého odůvodnění toto nařízení organizuje a upravuje dozor nad přepravou odpadů a její kontrolu způsobem, který zohledňuje potřebu zachovávat, chránit a zlepšovat kvalitu životního prostředí a lidského zdraví.

52 Skutečnost, že přeprava odpadů určených k využití a uvedených v zeleném seznamu odpadů v příloze III nařízení č. 1013/2006 je na základě výjimky obecně vyloučena z postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu upraveného v hlavě II kapitole I tohoto nařízení, lze přitom vysvětlit okolností, že přeprava těchto odpadů představuje menší riziko pro životní prostředí, což umožňuje, jak uvádí bod 15 odůvodnění uvedeného nařízení, stanovit minimální úroveň dozoru a kontroly tím, že se bude vyžadovat, aby tato přeprava byla provázena určitými informacemi.

53 Cíl ochrany životního prostředí a lidského zdraví sledovaný nařízením č. 1013/2006 tak brání tomu, aby položka B3020 uvedená v příloze V části 1 seznamu B tohoto nařízení byla vykládána tak, že směsi, které nejsou výslovně uvedeny v této položce, podléhají obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 uvedeného nařízení, jež jsou méně přísné než požadavky v rámci postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podle čl. 3 odst. 1 téhož nařízení.

54 Z výše uvedeného vyplývá, že položka B3020, uvedená v příloze V části 1 seznamu B nařízení č. 1013/2006, se vztahuje pouze na odpady náležející ke každému druhu odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru uvedeného v jednotlivých odrážkách zmíněné položky. Toto ustanovení tak nezahrnuje směsi odpadů složené z odpadů, které samostatně spadají do těchto jednotlivých odrážek. Takové směsi tedy nemohou být zařazeny do „zeleného“ seznamu odpadů uvedeného v příloze III nařízení č. 1013/2006, což vylučuje, aby podléhaly obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 tohoto nařízení na základě jeho čl. 3 odst. 2 písm. a).

55 S ohledem na tento dílčí závěr je třeba v druhé řadě přezkoumat rozsah přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 za účelem určení, zda se na dotčené směsi odpadů použije režim stanovený v čl. 3 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení.

56 Jak bylo připomenuto v bodě 48 tohoto rozsudku, bod 3 písm. g) této přílohy IIIA uvádí konkrétně směsi odpadů složené z odpadů zařazených pod položku B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy omezené na směsi odpadů spadajících do prvních tří odrážek této položky.

57 V tomto ohledu si předkládající soud klade otázku, zda přítomnost znečišťujících látek až do výše 10 % ve složení směsí odpadů, z nichž každý spadá do jedné z prvních tří odrážek uvedené položky, vylučuje, aby uvedené směsi mohly být zařazeny do posledně uvedené položky.

58 Zaprvé je třeba zmínit, že daný soud uvádí, že směsi odpadů přepravované Interseroh do Nizozemska za účelem recyklace mohou obsahovat nápojové kartony ve výši 4 %. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, přitom vyplývá, že tyto kartony mohou spadat do položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy. Je totiž nesporné, že nápojové kartony, pokud představují odpad, mohou být zařazeny pod položku „odpad z papíru, lepenky a výrobků z papíru“. Avšak vzhledem k tomu, že neodpovídají žádnému z druhů odpadů uvedených v prvních třech odrážkách této položky, je třeba mít za to, že spadají pod čtvrtou odrážku uvedené položky, která má zbytkový charakter.

59 Přítomnost nápojových kartonů v dotčených směsích odpadů, kterou však musí ověřit předkládající soud, má za následek, že tyto směsi jsou tvořeny odpady, které je třeba zařadit nejen do jedné z prvních tří odrážek této položky, ale také do čtvrté odrážky této položky, takže se na uvedené směsi nevztahuje bod 3 písm. g) přílohy III A nařízení č. 1013/2006, jehož jednoznačné znění hovoří pouze

o směsích odpadů složených z odpadů spadajících pod první tři odrážky uvedené položky, a nepatří tedy mezi směsi uvedené v této příloze. Na takové směsi se tedy nevztahuje informační postup upravený v článku 18 tohoto nařízení.

60 Zadruhé je třeba uvést, že i v případě, že by dotčené směsi odpadů neobsahovaly nápojové kartony, z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že tyto směsi mohou každopádně obsahovat až 7 % jiných znečišťujících látek.

61 Za účelem určení, zda se na takové směsi odpadů může vztahovat příloha IIIA nařízení č. 1013/2006, je třeba připomenout, že bod 1 této přílohy stanoví, že směsi odpadů, ať už uvedených na seznamu směsí odpadů ve zmíněné příloze III A, či nikoliv, nesmí podléhat obecným požadavkům na informace stanoveným v článku 18 tohoto nařízení, pokud jsou znečištěny jinými materiály v míře, která při zohlednění nebezpečných vlastností uvedených v příloze III směrnice 91/689 zvyšuje rizika spojená s odpady natolik, že je vhodné použít pro ně postup předchozího písemného oznámení a souhlasu, nebo zabraňuje využít odpad způsobem šetrným k životnímu prostředí.

62 Ze znění bodu 1 přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 tedy předně vyplývá, že směs odpadů uvedených v seznamu v této příloze není z tohoto seznamu vyloučena pouze z toho důvodu, že obsahuje vedle odpadů výslovně uvedených v tomto seznamu také znečišťující látky. Jak uvedla generální advokátka v bodě 53 stanoviska, existence uvedeného bodu 1 totiž ukazuje, že unijní normotvůrce si byl vědom toho, že je technicky obtížné, ne-li nemožné, zajistit, aby byl jakýkoliv tok odpadů úplně čistý.

63 Kromě toho je třeba uvést, že podmínka stanovená v bodě 1 písm. a) přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 má za cíl zajistit, aby směsi odpadů uvedené v této příloze, které z důvodu znečišťujících látek, jež obsahují, s sebou nesou zvýšené riziko pro životní prostředí, podléhaly postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu. Taková rizika musí být posuzována zejména s ohledem na kritéria nebezpečnosti uvedená v příloze III směrnice 91/689, která byla v důsledku zrušení této směrnice převzata do přílohy III směrnice 2008/98.

64 A dále podmínka uvedená v bodě 1 písm. b) přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 odkazuje na požadavek „využ[ití] […] způsobem šetrným k životnímu prostředí“. I když tento pojem není v tomto nařízení výslovně definován, je nicméně třeba uvést, že stejně jako u definice pojmu „nakládání způsobem šetrným k životnímu prostředí“, uvedené v čl. 2 bodě 8 uvedeného nařízení, se využitím způsobem šetrným k životnímu prostředí rozumí provedení všech praktických kroků k zajištění toho, aby se s odpady nakládalo způsobem chránícím lidské zdraví a životní prostředí před škodlivými účinky, které by mohly být těmito odpady způsobeny.

65 V této souvislosti je třeba připomenout, jak vyplývá z čl. 49 odst. 1 nařízení č. 1013/2006 ve spojení s bodem 33 odůvodnění tohoto nařízení, že odpady musí být přepravovány, do země určení a v průběhu celé doby přepravy, bez ohrožení lidského zdraví a bez použití postupů nebo metod, které by mohly poškodit životní prostředí. Pokud se přeprava uskutečňuje v Unii, uvedený čl. 49 odst. 1 v tomto ohledu vyžaduje, aby byly dodrženy zejména požadavky stanovené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/12, jehož ustanovení byla převzata do článku 13 směrnice 2008/98, podle nichž využívání odpadů nesmí ohrožovat vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny a živočichy, způsobovat obtěžování hlukem nebo zápachem a mít nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.

66 S ohledem na toto upřesnění je třeba uvést, že při plnění podmínky uvedené v bodě 1 písm. b) přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 je nezbytné v každém jednotlivém případě určit, zda druh a míra znečišťujících látek obsažených ve směsi odpadů uvedených v příloze IIIA brání využití dotčených odpadů způsobem šetrným k životnímu prostředí. Jak uvedla generální advokátka v bodě 64 svého stanoviska, jedná se v zásadě o skutkovou otázku, o níž musí rozhodnout příslušné vnitrostátní orgány, a případně vnitrostátní soudy.

67 V tomto ohledu je nutno konstatovat, jak uvedly zejména nizozemská vláda a Evropská komise v rámci řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem, že nařízení č. 1013/2006 neobsahuje žádné jiné kritérium umožňující dále upřesnit rozsah této podmínky uvedené v bodě 1 písm. b) přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006.

68 Z toho plyne, že při provádění uvedeného bodu 1 musí být každému členskému státu poskytnut určitý prostor pro uvážení. Za tím účelem mohou členské státy přijmout kritéria umožňující určit, za jakých okolností brání přítomnost znečišťujících látek ve směsi odpadů tomu, aby tato směs mohla být využita způsobem šetrným k životnímu prostředí, za předpokladu, že tím nenaruší působnost ani účinnost nařízení č. 1013/2006, včetně postupu stanoveného v jeho článku 18 (obdobně viz rozsudek ze dne 12. dubna 2018, Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, bod 47).

69 V případě přijetí takových kritérií musí konkrétně členské státy vzít v úvahu, že použití postupu týkajícího se obecných požadavků na informace stanoveného v článku 18 nařízení č. 1013/2006 představuje výjimku z použití obecného postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podle čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení. Článek 3 odst. 2 uvedeného nařízení, jakož i zejména příloha IIIA tohoto nařízení, která upřesňuje rozsah posledně uvedeného ustanovení, musí být tedy v zásadě vykládány restriktivně.

70 V tomto ohledu je třeba ostatně uvést, že cílem bodu 1 této přílohy III A je právě zajistit použití postupu týkajícího se obecných požadavků na informace stanoveného v článku 18 nařízení č. 1013/2006, omezené na to, co je nezbytné k dosažení cílů sledovaných tímto nařízením, neboť přeprava směsí odpadů na základě tohoto postupu se uskuteční pouze tehdy, neexistuje-li významné nebezpečí pro životní prostředí a lidské zdraví, v souladu s cílem uvedeným v čl. 191 odst. 2 SFEU, spočívajícím v zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí, jakož i se zásadami obezřetnosti a prevence, na kterých je založena politika Unie v této oblasti.

71 V tomto ohledu by bylo možné při stanovení kritérií vycházet z bodu 39 odůvodnění nařízení č. 1013/2006, která by tak zohledňovala druh znečišťujících látek, vlastnosti odpadů, které obsahují znečišťující látky a jejich případnou nebezpečnost, množství těchto látek a dostupnou technologii, jak uvedla generální advokátka v bodě 59 svého stanoviska.

72 V této souvislosti může přijetí kritérií, která určí, za jakých okolností přítomnost znečišťujících látek ve směsi odpadů brání tomu, aby tato směs mohla být využita způsobem šetrným k životnímu prostředí, umožňovat, aby příslušné vnitrostátní orgány i hospodářské subjekty předem věděly, zda přeprava směsi odpadů v rámci Unie může být uskutečněna na základě postupu týkajícího se obecných požadavků na informace stanoveného v článku 18 nařízení č. 1013/2006, což přispívá k zajištění vyšší právní jistoty a plné účinnosti tohoto postupu.

73 Je však třeba uvést, že v případě neexistence takových kritérií mají příslušné vnitrostátní orgány možnost provést posouzení případ od případu, aby zajistily – při dodržení cílů sledovaných tímto nařízením – účinné použití tohoto nařízení, které zohlední skutečnost, že uvedené nařízení výslovně stanoví možnost použít informační postup uvedený v jeho článku 18 na směsi odpadů.

74 Pokud mají příslušné vnitrostátní orgány pochybnosti o tom, zda lze dotčenou směs odpadů využít způsobem šetrným k životnímu prostředí ve smyslu bodu 1 písm. b) přílohy IIIA tohoto nařízení, musí tyto orgány za účelem zajištění odpovídající úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví použít obecný postup předchozího písemného oznámení a souhlasu podle čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení.

75 Konečně je třeba zdůraznit, jak uvedla generální advokátka v bodě 74 svého stanoviska, že dokud nedojde k žádné legislativní iniciativě za účelem stanovení společných kritérií týkajících se přípustného typu a míry kontaminace směsí odpadů znečišťujícími látkami, která by umožňovala jednotné uplatňování podmínky stanovené v bodě 1 písm. b) této přílohy v celé Unii, lze použít čl. 28

odst. 2 tohoto nařízení. Podle tohoto ustanovení platí, že pokud se orgány členského státu odeslání a orgány členského státu určení nemohou dohodnout na zařazení nákladu odpadu, a tedy na možnosti uplatnit postup týkající se obecných požadavků na informace stanovený v článku 18 uvedeného nařízení, považuje se dotčený odpad za odpad uvedený v příloze IV tohoto nařízení. Podléhá tedy postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1013/2006.

76 V projednávané věci přísluší předkládajícímu soudu, aby s ohledem na výše uvedené prvky posouzení určil, zda ve věci v původním řízení přítomnost znečišťujících látek v dotčené směsi odpadů znamená, že s ohledem na požadavky vyplývající z bodu 1 přílohy IIIA nařízení č. 1013/2006 nemůže být tato směs zařazena do seznamu směsí odpadů obsaženého v této příloze, a nemůže tedy podléhat na základě čl. 3 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení obecným požadavkům na informace ve smyslu článku 18 uvedeného nařízení.

77 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položené otázky odpovědět následujícím způsobem:

– článek 3 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1013/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na směs odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru, v níž každý druh odpadu spadá do jedné z prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a která obsahuje až 10 % znečišťujících látek;

– článek 3 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1013/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na takovou směs odpadů, pokud tato směs zaprvé neobsahuje materiály, které spadají pod čtvrtou odrážku položky B3020 přílohy IX této úmluvy, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a zadruhé jsou splněny podmínky uvedené v bodě 1 přílohy IIIA uvedeného nařízení, což musí ověřit předkládající soud.

K nákladům řízení

78 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, ve znění nařízení Komise (EU) č. 2015/2002 ze dne 10. listopadu 2015, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na směs odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru, v níž každý druh odpadu spadá do jedné z prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, podepsané v Basileji dne 22. března 1989, schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 93/98/EHS ze dne 1. února 1993, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a která obsahuje až 10 % znečišťujících látek.

Článek 3 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1013/2006, ve znění nařízení č. 2015/2002, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na takovou směs odpadů, pokud tato směs zaprvé neobsahuje materiály, které spadají pod čtvrtou odrážku položky B3020 přílohy IX uvedené úmluvy, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a zadruhé jsou splněny podmínky uvedené v bodě 1 přílohy IIIA uvedeného nařízení, což musí ověřit předkládající soud.

Podpisy.